

**Uchwała nr XIV/132/2016
Rady Gminy Łąck
z dnia 16 września 2016 roku**

**w sprawie odmowy uwzględnienia wezwania do usunięcia naruszenia prawa w uchwale
Rady Gminy Łąck**

Na podstawie art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r., poz. 446) Rada Gminy Łąck uchwala, co następuje:

§ 1

Odmawia się uwzględnienia wezwania spółki Kalahari Sp. z o.o. z siedzibą w Łącku, ul. Warszawska 13, 09 – 520 Łąck, do usunięcia naruszenia prawa w uchwale nr XII/108/2016 Rady Gminy Łąck z dnia 10 czerwca 2016 r. w sprawie uchwalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Łąck.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Łąck.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY
inż. Lech J. Bronowicki

Uzasadnienie

Pismem z dnia 22.08.2016 r. (data wpływu do organu – 26.08.2016 r.) spółka Kalahari Sp. z o.o. w Łącku wezwała Radę Gminy Łąck do usunięcia naruszenia prawa poprzez uchylenie uchwały nr XII/108/2016 Rady Gminy Łąck z dnia 10 czerwca 2016 r. w sprawie uchwalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Łąck.

Wzywający zarzuca, że przedmiotowa uchwała narusza szereg przepisów ustawy z dnia 27.03.2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (zwanej dalej u.p.z.p.). W ocenie Rady Gminy Łąck, zarzuty sformułowane w przedmiotowym wezwaniu są bezpodstawne, a co za tym idzie, nie ma podstaw do uznania, że uchwała nr XII/108/2016 z dnia 10.06.2016 r. w jakikolwiek sposób narusza obowiązujący porządek prawny.

W ocenie Rady Gminy Łąck, przy podejmowaniu przedmiotowej uchwały nie zostały naruszone art. 10 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 4 u.p.z.p., jak również nie został naruszony art. 19 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 23.07.2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (zwanej dalej „u.o.z.”). Zarzuty spółki Kalahari dotyczące naruszenia przez Radę Gminy Łąck wskazanych przepisów sprowadzają się w istocie do ustalenia granic zabytkowego założenia pałacowo – parkowego w Łącku, wpisanego do rejestru zabytków pod numerem 1150 na mocy decyzji Urzędu wojewódzkiego w Warszawie nr 340/1150 z dnia 22.05.1975 r. Podkreślić należy, że decyzja ta nie określa granic przedmiotowego założenia pałacowo – parkowego, w jakich zostało ono wpisane do rejestru zabytków, jak również nie zawiera załącznika graficznego, który granice te by w jakikolwiek sposób precyzował. W tej kwestii Radzie Gminy Łąck z urzędu wiadomo, że toczy się szereg postępowań dotyczących objęcia rejestrem zabytków działek nr 30/4, 31, 31/10, 31/11 i 34/1 z obrębu PSO Łąck i żadne z tych postępowań nie zakończyło się jeszcze prawomocnym wyrokiem sądu administracyjnego. Jednakże, w jednym z takich postępowań Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego, jako organ nadrzędny nad Mazowieckim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków, odnosząc się m.in. do załączonej do wezwania opinii Narodowego Instytutu Dziedzictwa, wskazał, iż w tym przypadku należy ustalić nie historyczne granice przedmiotowego założenia parkowo – pałacowego z jakiegokolwiek okresu w historii, a granice tegoż założenia z dnia jego wpisu do rejestru zabytków. W tym kontekście, kierując się dostępnymi materiałami źródłowymi, Rada Gminy Łąck nie miała wątpliwości, że wskazane nieruchomości nie są zabytkiem wpisanym do rejestru zabytków, tym bardziej, że żaden ostateczny i prawomocny akt normatywny na to nie wskazuje.

Mając na względzie powyższe stwierdzić należy, że uchwalając przedmiotowe studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Łąck, organ miał na względzie zasady i uwarunkowania wyrażone w art. 10 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 4 u.p.z.p. oraz w art. 19 ust. 1 pkt 1 u.o.z. (co jasno wynika z treści studium), jednakże świadomie uznał, że działki nr 30/4, 31, 31/10, 31/11 i 34/1 są poza zakresem wpisu zabytku do rejestru zabytków, a co za tym idzie, nie stanowią one obszarów ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.

Podkreślić w tym miejscu należy, że zgodnie z art. 11 pkt 6 lit. c u.p.z.p., organ planistyczny jest zobowiązany do uzyskania opinii właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków odnośnie rozwiązań przyjętych w projekcie studium. Opinia taka w niniejszej sprawie została uzyskana, co przyznaje spółka Kalahari, jednak z istoty swej nie jest ona dokumentem wiążącym w procedurze uchwalania studium, a zatem, negatywne stanowisko Mazowieckiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków nie może mieć wpływu na ważność i zgodność z prawem przedmiotowej uchwały. Tym bardziej, że organ planistyczny wziął pod uwagę treść tej opinii, jednakże, w zakresie działek nr 30/4, 31, 31/10, 31/11 i 34/1 w obrębie PSO Łąck organ nie uznał tej opinii za uzasadnioną albowiem konserwator nie wykazał wiążącym aktem normatywnym, że nieruchomości te objęte są wpisem do rejestru zabytków.

Rada Gminy Łąck nie zgadza się również z zarzutami dotyczącymi samej procedury sporządzenia i uchwalenia przedmiotowego studium. Faktem jest, że projekt uchwały w tej sprawie został wycofany z porządku obrad sesji Rady Gminy Łąck z dnia 21.03.2016 r. Wycofanie to nie miało jednak nic wspólnego z brakiem sporządzenia części graficznej uwarunkowań zagospodarowania przestrzennego, a motywowane było jedynie okolicznościami materialno – technicznymi, tj. wraz z projektem przedmiotowej uchwały nie wszyscy radni otrzymali wszystkie do niej załączniki. Okoliczność ta nie zmienia jednak faktu, że sama część graniczna uwarunkowań zagospodarowania przestrzennego Gminy Łąck została sporządzona i była częścią ustawowego procesu uchwalania studium. Świadczą o tym najlepiej uzgodnienia i opinie poszczególnych organów zgromadzone w aktach sprawy. W dokumentach tych żaden z organów nie podnosił faktu nieistnienia części graficznej studium. Taka okoliczność czyniłaby niemożliwym merytoryczne ustosunkowanie się do projektu studium, a zatem, gdyby uzgadniany/opiniowany projekt pozbawiony był części graficznej, niewątpliwie okoliczność ta zostałaby wytknięta.

Rada Gminy przyznaje, że w zakresie publikacji projektu studium na stronach internetowych Urzędu Gminy początkowo doszło do pewnych nieprawidłowości i omyłkowo rysunek dotyczący uwarunkowań zagospodarowania przestrzennego, pomimo jego

sporządzenia i pomimo jego wyłożenia do publicznego wglądu, nie został opublikowany w Internecie. Uchybienie to zostało jednak w pełni konwalidowane albowiem już kompletny projekt studium został ponownie wyłożony do publicznego wglądu i opublikowany na stronach internetowych Urzędu Gminy. Organ ponownie dopuścił możliwość wnoszenia uwag i rozstrzygnął wszystkie uwagi, zarówno te zgłoszone podczas pierwotnego wyłożenia, jak i te zgłoszone przy ponownym wyłożeniu. Nie przeprowadzono co prawda ponownych uzgodnień i opinii, jednakże okoliczność ta nie ma znaczenia albowiem przedmiotem ponownej publikacji była treść projektu studium w takim kształcie, w jakim była ona uprzednio uzgadniana i opiniowana. Co za tym idzie, na etapie przyjmowania (uchwalania) przedmiotowego studium w dniu 10.06.2016 r. nie było żadnych uchybień proceduralnych, a uchybienie powstałe na wcześniejszym etapie zostało w pełni konwalidowane. Zgodnie z art. 28 ust. 2 u.p.z.p. w przypadku stwierdzenia nieważności uchwały w przedmiocie studium, czynności, o których mowa w art. 11 i 17 ustawy, ponawia się w zakresie niezbędnym do doprowadzenia do zgodności projektu studium z przepisami prawnymi. Tym bardziej więc czynności te mogą być powtórzone w niezbędnym zakresie przed uchwaleniem projektu uchwały przez właściwą radę gminy i skutek konwalidacji ewentualnych uchybień nie może być kwestionowany.

Na zakończenie wskazać też należy, że nie może być również uwzględniony zarzut dotyczący sporządzenia rysunku studium na niewłaściwej kopii mapy. Rysunek kierunków zagospodarowania przestrzennego stanowiący załącznik nr 4 do Studium został sporządzony na mapie w skali 1 : 10 000 zgodnie z przepisem § 5 pkt 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Zarzucane przeskalowanie do skali 1 : 15 000 nastąpiło na potrzeby edycji i publikacji a nie tworzenia ustaleń merytorycznych Studium. Rozwiązania graficzne naniesione zostały na podkłady mapowe w skali 1 : 10 000, a więc zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie wymogami prawnymi.

Mając na względzie całokształt powyższych uwag, w ocenie Rady Gminy Łąck, wezwanie spółki Kalahari do usunięcia naruszenia prawa poprzez uchylenie uchwały nr XII/108/2016 Rady Gminy Łąck z dnia 10 czerwca 2016 r. w sprawie uchwalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Łąck nie mogło być uwzględnione, tym samym odmawia się uwzględnienia wezwania wnioskodawcy.

PRZEWODNICZĄCY RADY

inż. Lech Głuchowski